

Gruppindelningar

Gruppindelning ställer ibland till problem: Gruppindelningar görs för att använda tränare och träningslokaler effektivt: För att alla ska få plats och för att tränarna ska få lika tid med alla. Med t.ex. 6-7 bord och 26-28 spelare under 3 t. min. görs rimligen två grupper med 1.5 t. träning var och 12-14 spelare i varje grupp. Det bör vara självklart för tränare att omedelbart ändra grupptillhörighet om det finns stora (ser en tränare enkelt) spelstyrkemässiga skäl.

Oerfarna spelare vill gärna tro att högre grupp (när kanske de 6-8 spelsvagaste i en högre grupp och de 6-8 spelstarkaste i en lägre grupp ligger på ungefär samma nivå) är nyckeln till framsteg. Så är det inte: Marginella spelstyrkeskillnader varierar från vecka till vecka och är inget skäl till gruppändringar. Det är förmågan att koncentrera sig under träningen och hur mycket spelaren tränar koncentrerat som är avgörande för framstegen.

Det är viktigt för alla inblandade att acceptera att någon millimeter rättvisa inte är möjlig att uppnå och att andra hänsyn än marginella spelstyrkeskillnader måste tas: Tränarna måste t.ex. vara försiktiga med att inte i onödan sära på kompisar, att grupperna inte blir för små/stora, att man behöver tillräckligt många spelare i alla grupper som koncentrerar sig bra (viktigare än spelstyrka), föräldrars skjutsmöjligheter, m.m. Den som tränar på i lugn och ro, skapligt mycket och med god koncentration får sina resultat, det handlar bara om lite tålamod! Allt detta blir självklart för de som tränat några säsonger.

Ett gott exempel: Den svenske legenden f.d. världs och europamästaren Kjell Johansson, tränade under praktiskt taget hela sin väg till världseliten, med svagare spelare: Gänget tränade mycket, trivdes ihop, alla gick framåt (Kjell och Christer Johansson i landslaget) och en var med nödvändighet bäst. Exemplet säger en hel del: Det går bevisligen utmärkt att nå världseliten, även när man nästan uteslutande tränar med svagare spelare!